

1968 Ben

(uit: 'Het rode gevaar')

..... Zelf ben ik ook ooit onderdeel geweest van zo'n contrast als de dikke en de dunne, maar dan ook op alle vlakken doorgevoerd. De uitwerking had net zo'n positief effect als bij de beroemde duo's: vriendschap. Op de lagere school raakte ik in 1968 in de vijfde klas bevriend met Ben. Terwijl ik nog rondliep in een korte broek en op plastic sandalen, ervoer ik door hem ongemerkt nieuwe aspecten van het leven en stond ik op de drempel van mijn tienerjaren. Ondanks dat Ben en ik vrijwel elkaars tegenpolen waren, hadden we een intense vriendschap. Ben was een knappe jongen met lang bruin haar, een mooie gelaatstint en terecht geliefd bij de meisjes. Daarentegen had ik kort felrood haar met een huidskleur zo wit als een vaatdoek en was verre van populair bij de meisjes. Ben woonde in een koopwoning en ik in een flat driehoog achter. De vader van Ben rookte pijp, liep in een strak pak en had een splinternieuwe bruine Renault 16 voor de deur. Mijn vader werkte in de continudienst op een fabriek, rookte shag en ergens in de straat stond zijn aftandse Trabant in de kleur Oostblok Beige. Overigens zou ik nu een moord doen voor een Trabant. In een opstel in de zesde klas over beroepskeuze gaf Ben aan dat hij later boswachter wilde worden, ik had werkelijk geen idee en opperde bankdirecteur.

Al snel kwam ik erachter dat Ben op jongens viel terwijl ik nog nooit van het begrip 'homo' had gehoord en alleen maar geïnteresseerd begon te raken in meisjes. Ik voelde het gewoon aan m'n hormonen, die als kikkervisjes door mijn hele lijf zwommen en een uitweg naar buiten zochten. Ongetwijfeld gold dat ook voor Ben, maar dan met gevoelens voor hetzelfde geslacht. Knuffelen deed hij maar al te graag en ik wist niet beter dan dat het hoorde bij onze hechte vriendschap. Ondanks dat ik het gênant vond dat hij z'n hand wel eens op een plek legde waar je het normaal niet zou verwachten en ook niet zou willen, accepteerde ik het gelaten. Mijn andere vriendje Rob kon daarover meepraten en had een jaar later dezelfde ervaring met Ben op een feestje in de brugklas in Vlaardingen.

Ben heeft nooit tegen mij gezegd dat hij homo was, het onderwerp kwam niet ter sprake. Waarschijnlijk kende hij het begrip ook niet en vond het vanzelfsprekend dat hij zo in z'n vel stak. We waren tenslotte nog maar pubers van twaalf jaar oud. Ondanks dat wij even oud waren, was Ben veel verder in zijn ontwikkeling en een stuk volwassener. Ik leerde veel van hem en keek erg tegen hem op. Hij heeft zonder twijfel een belangrijke basis gelegd voor mijn ontwikkeling, want zijn invloed was veel sterker dan de invloeden waarmee ik elders werd geconfronteerd. Op de momenten dat wij samen waren, merkte ik daar niets van, maar ik realiseerde me dat pas op latere leeftijd. Toen ik zestien jaar werd, openbaarde dat zich voor het eerst, in de loop der jaren zou het

alleen maar duidelijker worden. Zonder amoureuze gevoelens hield ik echt van Ben en genoot altijd van de momenten dat we bij elkaar waren. Hij zette op zijn kamer, die vol stond met planten en bezaaid was met kussens op de grond, altijd kamillethee als ik langskwam.....

Ron Broekhart © 2021